2

Q Kandasamy S

II form

Chidambaram

உ

சிவமயம்.

மகாமாட்சிமைதங்கிய இராமநாதபுரம் ஸ்ரீமத்,

பாஸ்கரசேதுபதி

மகாராஜாவவர்கள் சமுகத்தில்

சாமக்குளம், வெங்கடரமணதாசரென்னும்,

சுப்பிரமணிய சர்மாவவர்கள் செய்த

உபந்நியாஸத்தின் ஓர்பகுதியாகிய,

ஔவையார் திருவெண்பாப் பொருள்விளக்கம்

சில பல சைவாபிமானிகள் விரும்பியபடி

திருமந்திரநகரமென்னும் தூத்துக்குடி

சைவப்பிரகாசசமாஜத்தாரால்

தூத்துக்குடி சைவப்பிரகாசஅச்சியந்திரசாலையில்

அச்சியற்றிப் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

விலை அணா 1.

நந்தன ௵ தைமீ.

சிவமயம்.

தூத்துக்குடி.

சைவப்பிரகாசசமாசம்.

இந்தச்சமாசமானது 1059ம்ளு ஆவணிமீ 10உ ஆதித்தவாரத்தன்று இவ்வூர் சைவாபிமானிகள் சிலரால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றுப் பெரும்பான்மை கொழும்புவர்த்தகஞ்செய்யும் சைவப்பிரபுக்களாலும், சிறுபான்மை மற்றையசைவப்பிரபுக்களாலும் ஆதரிக்கப்பெற்று வருகின்றது.

சபையின் நோக்கங்கள்.

1. சைவசமயிகளிற் பெரும்பாலார்க்குச் சமயவுண்மைவிளங்காமையால் அதற்குவேண்டிய புஸ்தகம் பத்திரிகைகளை வாங்கிவைத்து யாவரும்பார்க்கும்படி செய்தல்.

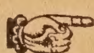
2. சைவசித்தாந்த சாஸ்திரவுணர்ச்சியுடைய பண்டிதர்களைவரவழைத்துச் சைவப்பிரசங்கஞ் செய்வித்தல்.

3. சைவசமயவுண்மைகளைத் துண்டுப்பத்திரிகைகள் மூலமாயும், புஸ்தகங்கள் மூலமாயும் வெளிப்படுத்துதல்.

இச்சபைக்கு மெம்பராகச்சேர விரும்புவோர் ஞு 1 க்குச் சந்தா ரூபாய் 1 முன்பணமாக எனக்கு அனுப்பிவிடவேண்டும்.

மெம்பர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் சமாசத்திலிருந்து பிரசுரிக்கப்படும் துண்டுப்பத்திரிகைகளும், I அணாவுக்குக்குறைந்த சிறு புஸ்தகங்களும் அனுப்பப்படும்.

இங்ஙனம்.

 சங்கரமகாதேவு.

சைவப்பிரகாச சமாச சப் காரியதரிசி.

மேலூர்த் தபசுமண்டபம்.

தூத்துக்குடி.

சிவமயம்.

"உலகமும் பல்லுயிருமொன்றி நிறைந்தோங்கி
யிலகுஞ் சிவனெம்மிறை."

அவ்விறைவன் நிறுத்தியருளிய விந்நிலவுலகத்தில், எந்நாட்டினுஞ் சிறந்து பொன்னாட்டினுமுயர்ந்த நன்னாடிதுவென்று புன்னாவலர்புகழும் திருப்பாண்டித்தென்னாட்டு மன்னர்சிகாமணியாகிய, ஸ்ரீமத் பாஸ்கர சேதுபதி மகாராஜாவவர்கள் கனசமுகத்தில், பலகலைகளும் நிலைகண்டுணர்ந்த பண்டிதர் பலர் நிறைந்த மகாசபையில் இச்சிறியேனையோர் சித்தாந்தசைவப்பிரசங்கம் புரியுமாறு பணித்தருளினார்கள். மாங்குயிலின் தீங்குரல்கேட்டு மகிழ்ந்திருக்கும் திருச்செவிகள் காகங்கரையுமொலியுங்கேட்டல்போல, மெய்நிலைகண்ட மேதகுபுலவந் செப்பிடுமுபந்நியாஸங்கள் கேட்டு மகிழ்ந்திருக்கும் பெரியோர் உய்நெறியறியாப் பொய்செறிசிறியேன் பெய்திடுமுபந்நியாஸமுங்கேட்க விரும்புதல் ஏற்குமோர்நெறியேயாம். அது நிற்க; திருஞானசம்பந்தர், வாகீசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், என்னும் பரமாசாரியசுவாமிகள் நால்வரும் ஏனையவுண்மைநாயன்மார்களுந் திருவாய்மலர்ந்த அருட்பாக்களெனப்படும் தேவாரதிருவாசகமாதிகளில் ஒரோவொன்றையெடுத்துக்கொண்டு அதன்பொருள் சிறிது விளக்குதற்கோ புழுத்தநாயினுங்கடையேனாகிய சிறியேன் அத்துணையாற்றல் பெற்றிலேன் ஆதலின் பூலோக சரசுவதியென்றுமேலோராற்புகழப்பெற்றுச்சிவாநுபவமுற்றிருந்த அவ்வையாரருளிச்செய்த பல நூல்களுள் ஓர்நூலிலுள்ள ஒ

ரு வெண்பாவை யெடுத்து அதன்பொருளைச் சிற்றறிவுக் கெட்டியவாறு சிறிதுவிளக்கத் துணிவுற்றேன். அதுவருமாறு:—

வெண்பா.

"சிவாயநமவென்று சிந்தித்திருப்பார்க்
கபாயமொருநாளுமில்லை—யுபாய
மிதுவேமதியாகுமல்லாதவெல்லாம்
விதியேமதியாய்விடும்."———— இ. ள். —

இத்திருவெண்பாவின் முதற்கண் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தைக் குறிப்பிட்டருளினர் அவ்வையார். அது, தூலபஞ்சாக்கரம், சூக்குமபஞ்சாக்கரம், அதிசூக்குமபஞ்சாக்கரம் என முத்திறப்படும். அவை பீஜங்களது சேர்க்கைகளால் ஓரெழுத்துமுதல் பதினறெழுத்துக்கள்வரையில் தொகை யேறியுங் குறைந்தும் பலதிறத்தனவாகவிளங்கும்.

"அஞ்செழுத்துமெட்டெழுத்தும்ஆறெழுத்துநாலெழுத்தும்- பிஞ்செழுத்துமேலைப் பெருவெழுத்தும்"

என்றபடி பலதிறப்பட்டு விளங்குமவையெல்லாம் பொதுவில் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரமென்றேயழைக்கப்படும். மற்றிதன்றிறமெல்லாம் "எண்ணிலியூழிதவஞ்செய்திங்கீசனை- யுண்ணினைவுபெற்றதுணர்வு"—என்றபடியெண்ணிறந்தபிறவிதோறும் சோபானமுறையாய் அடிப்பட்டுவந்த புண்ணியவிசேடத்தால் ஓர் ஜன்மத்தில் இருவினையொத்து மலபாகமெய்திச் சத்திபதிவுற்றுப் பிறவியையஞ்சி வீடுபேறுகாதலித்துச் சித்தாந்தசைவநெறி கடைப்பிடித்து

ச் சற்குரு சந்நிதியடைந்து சமயவிசேட நிருவாணமென்னும் சம்ஸ்காரங்கள்பெற்று அருள்வழிநிற்கும் பெருந்தகைவாய்ந்த சற்சீடர்கட்கு அதிகாரானுகுணமாக அவ்வாசிரியனால் அறிவுறுக்கப்படவேண்டியதொரு பரமரகசியமெய்ந்நெறியாதலின், அதனைத்தெளிந்த பெரியோர் வெளிப்படவிள்ளார். விள்ளுதலிழுக்காம். விள்ளினும் பக்குவரல்லாதார்க்கு அது விளங்கிப் பயன்றருமாறுமில்லை. இச் சித்தாந்த சைவப்பேற்றினருமையைப் "புறச்சமயநெறிநின் றுமகச்சமயம்புக்குப், புகன்மிருதிவழியுழன் றும் புகலுமாச்சிரம— சென்றுற்சைவத், திறத்தடைவரிதிற் சரியை கிரியாயோகம் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச்சேர்வர்" எனவரும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தாற் காண்க. இதுநிற்க; இங்ஙனம் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தைக் குறித்தெடுத்துக்கொண்ட ஔவையார் சிவாயநம "வென்று" என்றார். "என்று" என நிற்கும் இவ்வெச்சம் என்று கணித்து, என்று செபித்து, என்று உச்சரித்து, என்னும் பொருளைப் பயக்கும். இது வாக்குகளின்றொழில். வாக்குகளாவன வைகரி; மத்திமை; பைசந்தி; சூக்குமையென நாற்றிறப்படுவதாம். இவை முறையே தாலுமூலம், கண்டம், இதயம், நாபி, என்னும் தானங்களைக்கொண்டு விளங்கும். இவை சுத்த மாயையின் காரியம். இவற்றினியல்பெல்லாம் மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் விசாரித்துத்தெளிக. ஈண்டு விரிக்கிற் பெருகும். இது நிற்க. மேல் சிவாயநமவென்று "சிந்தித்து" என்றார். சிந்தித்தல் மனத்தின்றொழில். (மனத்துக்கும் சித்தத்திற்கும் வேறு

பாடுசிறிதாதல்பற்றி அவையிரண்டையுமொன்றாகக்கொண்டு அந்தக்கரணமூன்றே யெனக்கூறும் சிலதத்துவ நூல்கள்.) ஈண்டுச் சிந்தித்தலாவது அங்ஙனங் கணிக்கப்படும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தின் பொருளைச் சிந்தித்து என்பதாம். பொருளாவது, பதி பசு பாசமென்னு மூப்பொருளுமதனுளடங்கி நிற்கு நிலையைச்சிந்தித்து அதாவது சிவம், சத்தி ஆன்மா, திரோதம், மலம், என்னும் ஐம்பொருளுமுறையே திருவெழுத்தைந்தில் விளங்கிநிற்குமந்நிலையைச்சிந்தித்து "தோற்றந்துடியதனில்" எனவும், "சேர்க்குந்துடி சிகரம்" எனவும்வரும் பிரமாணங்களின்படி இறைவனது திருவுருவமும், சிருட்டி முதலியவைந்தொழிலும், அயன்முதலிய வைங்கர்த்தாக்களும், ஈசானமுதலியவைம்மனுக்களும், ஈசானிமுதலியவைஞ்சத்திகளும், அவ்வைந்தெழுத்தாலமைந்தவந்நிலையைச் சிந்தித்து என்க. விரிக்கிற் பெருகும். மேல் "இருப்பார்க்கு" என்றார்.

ஈண்டிருத்தலாவது அங்ஙனம் சிந்தித்துத்தெளிந்தவந்நிலையைச் சாதித்துநிற்றலாம், அருள்வழிநிற்றல், இறைபணிநிற்றல், தானறநிற்றல், சிவமாய்நிற்றல், ஞேயத்தழுந்தல் என்பனவாதி பலவாசகங்களாலிறைவனூல்களி லுணர்த்தப்படும் மெஞ்ஞான நிஷ்டையாகிய சமாதி நிலையிதுவேயெனக் காட்டுவார், "இருத்தல்" என்னுமொருசொல்லாற் கூறினார். உச்சிப்பொழுதினேர்ப்பட்ட படிகம்பிறிதொன்றைக்கவராது அக்கதிரொளியேகவர்ந்து அதுவாய் விளங்குமதுபோல், கண்படிகமாகாசம்போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாமுயிர். இவ்வைந்தெழுத்தைச் சாதித்துநிற்குநிலையில் சிவமுமருளுமோர்

பாலும், மலமுந் திரோதமுமோர்பாலும் முன் பின்னாகச் சூழ்ந்து நிற்க நடுநின்ற யகாரமாகிய வான்மா மலத்தைப்பற்றாது அருளைப்பற்றி அவ்வருள் தாரகமாகச்சென்று பொருளோடுகூடியதுவாய் விளங்கி நிற்குமவ்வத்துவித நிலையிதுவேயாம். "வெளியே புறப்பட்டு மெய்யருளாம் -தாயுடன் சென்று தாதையைக்கூடிப் பின்றாயைமறந் -தேயுமதே நிஷ்டையென்றொழிந்தச்சியேகம்பனே." எனப்பட்டினத்துப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்ததுங்காண்க. அத்துவிதமென்பதனுள்ளகரம் இன்மை அன்மை மறுதலையென்னுமுப்பொருள் பயக்குமென்றே! அவற்றுளெண்ணுப்பெயர்மேல் வந்த நகரம் அன்மைப்பொருள்மாத்திரையேயுணர்த்திப் பொதுவில் நிற்பதன்றி ஏனைப்பெயர்மேல்வந்த நகரம்போல இன்மை மறுதலைப் பொருள்களுணர்த்தல் வழக்கின்கணின்மையான். "அப்பிராமணன்" என்பதுபோல அன்மைப் பொருளே யாண்டுப் பொருந்தற்பாலதாம். அங்ஙனமாக இன்மைப் பொருளே யவ்வகரத்திற்கு வடமொழியியலால் காட்டப்படுவதென்றும், அன்மைப் பொருட்கோடல் நவீனர் சிலரது போலிவழக்கென்றும் இக்கால வடமொழிப்புலவர் சிலர் மயங்கிக் கூறுவர். அவர் மெய்கண்டான் நெறியைவிரோதித்துப் பொய்கொண்டிழியும் மாயாவாதப்புறச்சமயியாகலின் அன்னோர்பொருள் எம்பால்மெய்யாதலின்றித்தூரம்போய்த்துச்சமாய்விடுமென்க. இதுபற்றியன்றே "பொய்கண்டார் காணாப்புனிதமெனுமத்துவித, மெய்கண்டநாதனருள்மேவுநாளெந்நாளோ" என்றார் பெரியோரும்; "வேதாதிகாரம் பிராமணருக்கே "யன்றி" சத்திரிய

வைசியருக்குமுண்டு." "வேதாதிகாரம் சூத்திரருக் "கின்றி" உயர்ந்த மூன்று வருணத்தார்க்குண்டு." இந்த இரண்டு வாக்கியங்களின் மத்தியில் நிற்கும் அன்றி, இன்றி என்னும் பதங்களின் அர்த்தவேற்றுமை போலவே அத்துவைதச்சொல்லின் அகரத்திற்கு அன்மைப்பொருள் இன்மைப்பொருள் வேறுபாடுண்மையறிக. "இன்றெனக் கருளியிருள்கடிந்துள்ளத்தெழுகின்ற ஞாயிறேபோன்று, நின்றநின்றன்மைநினைப்பறநினைந்தேனீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை, சென்றுசென்றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாம் திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே, யொன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லையாவரே யறியகிற்பாரே." என்று வாதவூர்ப்பரமாசாரியர் அருளிய அம்மெய்ந்நிலையே சித்தாந்தசைவத்தாற் பெறப்படும் புனிதாத்துவித நிலையென்றுணர்க. தானற நிற்குமத்துவித நிலையினை நன்கு விளக்குதற்கன்றே சிவஞானபோதச்சிற்றுரையின் "நானவனென்றெண்ணினர்க்கு நாடுமுளமுண்டாத - றானெனவொன்றின்றியேதானதுவாய்—நானெனவொன் - றில்லென்றுதானேயெனுமவரைத்தன்னடிவைத் - தில்லென்றுதானுமிறை" என்னும் வெண்பாப்பொருளில் நாடுமுளமுள்வழித்தானிலனாதலும் அஃதில்வழித்தானுளனாதலும் யாங்ஙனம் பெறுதுமெனிற் காட்டுதும்:- தூலவொளியாகிய கண்ணொளியும் சூக்குமவொளியாகிய விளக்கொளியும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்குநிலையையுற்றுநோக்க வல்லார்க்குப் பிரித்தறியவாராமையின், விளக்கொளியாய்க் காணுங்காற் கா

டுந்தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலான் அவ்வழிக் கண்ணொளியிருந்துமில்லைத்தானே; அன்றிக் கண்ணொளியாய்க் காணுங்காற் காணுந்தன்மையே முனைத்துத்தோன்றுமாதலால் அவ்வழி விளக்கொளியிருந்துமில்லைத்தானே இனி இது கண்ணொளி இது விளக்கொளியெனப்பகுத்துக் காணப்புகினும் காணுந்தன்மையே முற்படத் தோன்றுதலின் அவ்வழி விளக்கொளி திரிவுபுலனாய்க் காட்சிப்படுவதல்லது தெளிவு புலனாய்க் காட்சிப்படுமாறில்லை. இனி யாது திரிவுக்காட்சி யாது தெளிவுக் காட்சி யெனிற் கூறுதும். அங்ஙனம் கலந்து நிற்புழியும் இது விளக்கொளி இது கதிரொளி இது மதியொளி யெனவவ்வப்பெற்றியவேயாய்க் காணுங்காட்சி தெளிவுக்காட்சியெனவும் அங்ஙனமன்றி அவற்றினோடொப்பக் கண்ணொளியை வேறுகாண்டல் திரிவுக்காட்சியெனவும் கண்கூடாக வறியக்கிடத்தலின் பொருளினுமிவ்வாறுய்த்துணர்ந்துகொள்க. அற்றேல், கதிர்முன் விளக்குப்போல விளக்கொளிமுன் கண்ணொளி சத்தி மடங்கிப்போதலின் அஃதவைபோலக் காட்சிப்புலனாகாதாயிற்றென்னாமோவெனின்; என்னாம்: என்னை? கண்ணொளி சத்திமடங்கிற்றாயின் விளக்கொளி காட்சிப்புலனாதல் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாமையின். அற்றேல், மின்மினித்துணையேனும் தானென விளங்குமியல்பில்லாதகண்ணுக் கொளிக்குணமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணமென்னையோவெனின்;- அறியாது கடாயினாய்: ஆகாயத்தின்கண்ணதாகிய சத்தகுணம் வியஞ்சகத்தானன்றித் தினைத்துணையும் தானெனவிளங்குமாறின்மையின் அதுபற்றி யெதிரொலிவடிவாகிய அவ்வோசையை யாகாயத்தின்குணமன்று வியஞ்சகப்பொரு

ளின் குணமேயென்பார் யாருமில்லை. அதுபோலக் கண்ணொளியும் தன்னை விளக்கும் வியஞ்சகமுள்வழி விளங்கி அல்லுழி விளங்காமைமாத்திரையே பிறிதில்லையென்றுணர்க." என்றிங்ஙனமருளிச்செய்தார், திராவிடமகாபாஷியகர்த்தாவாகிய துறைசைச் சிவஞானயோகிகள். இவ்வுண்மையோர்சிறிதுமுணரப்பெறாது ஊகமில்லாப் பசுஞானிகள் சிலர் பிரம்மவித்தியாபத்திரிகை முதலியவற்றில் கதிரொளியொன்றுதானேகட்பொறியிற்சென்று எதிரோடி பல்பொருள்களைக் காண்பதன்றிக் கண்ணுக்கெனவோரொளியில்லையென்றவம்பளப்பராயினர். கண்ணொளியோடுசார்ந்து ஒளியாய்க்காண்டலும் இருளோடுசார்ந்து இருளாய்நிற்றலும்நாம்கண்ட அநுபவமாம். அது அவ்விரண்டுமாகாதவோரியல்பிற்றாகலான். வியஞ்சகத்தால்விளங்கிக்காணுமக்கண்ணினதுசத்தியையேயாமிங்குக்கண்ணொளியென்கின்றாம். காண்பது கதிரொளியேயன்றிக் கண்ணொளியல்லவெனின், நள்ளிருள்செறிந்த நடுச்சாமத்தில் நெடுந்தூரத்துள்ளவோர் மலையின்மீதெரியும் விளக்குக் கண்ணிற்குத்தோன்றுதலும் அவ்விளக்குக்கும் கண்ணிற்குமிடையிலுள்ள பொருள்களிலொன்றுந் தோன்றாது அந்தகாரமே தோன்றுதலும் என்னையோவென்று கடாவிமறுக்க. விரிக்கிற்பெருகும். இஃது இங்ஙனம் நிற்க.

இங்ஙனங் கூறியவிதனாற் கன்மவேள்வி, தவவேள்வி, ஜபவேள்வி, தியானவேள்வி, ஞானவேள்வியெனத் திவ்யாகமங்கள் கூறுமைவகை வேள்விகளுள், முன்னையவிரண்டும் சித்தாந்தசைவர்க்கேயன்றி யேனைப் புற

ச்சமயத்தார்க்கு முரியனவாய்ப் பொதுவில் நிற்பதொன்றாகலானும் அவற்றாலெய்தும் பயனும் "பசித்துண்டுபின்னும் பசிப்பானையொக்கும் - இசைத்துவருவினையிலின்பம்" என்றபடி அனித்தியமாயொழிதலன்றி பின்னவைபோல முத்திக்கு நேர்வாயிலாகாமையானும் அவ்விரண்டையும் வேறுவைத்து, மேற் சித்தாந்தசைவர்க்கேயுரிய விசிஷ்டவேள்விகளாய் முத்திசாதனங்களாய் நிற்கும் ஜபம், தியானம், ஞானம் என்னும் மூவகை வேள்விகளையே விதந்தெடுத்துக்கொண்டு, எண்ணல், சிந்தித்தல், இருத்தல் என்னுமிம்மூவகைச் சொற்களால் இங்ஙனம் நிறுத்தியருளினார் அவ்வையார்; என்க.

என்னை? கன்மவேள்வி தவவேள்விகள் சித்தாந்தசைவரல்லாதார்க்கும் பொதுவகையாய்ச் சேறல்பற்றி வேறுவைத்தெண்ணியவெனின், ஜபவேள்வியுமவ்வாறே சைவரையொழித்தொழிந்த சமயிகட்கும் பொதுவகையாற் சேறலுண்மையின் இதனையுமவ்வாறே வேறுவைத்தெண்ணுதல்கூடும்; அற்றன்றிச் சித்தாந்தசைவர்க்கேயுரித்தாமென்றல் கூடாதாவெனின், அங்ஙனம்வரும் ஆசங்கையொழித்து அஃதன்னோர்க்கேயுரித்தாமாறு காட்டுதற்கன்றே மந்திரங்கணித்து எனப் பொதுவகையாற் கூறாது ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையே கிளந்தெடுத்தோதியருளினார் அவ்வையாரென்றவாறு. ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரம் கணிப்பார் சைவரேயன்றிப் பிறரன்மையான். அற்றேல், ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரஜபம்முதலியன ஆகமங்களினன்றி வேதத்துள்ளுங் கூறப்படுதலானும், வேதத்தின்வழி வேறுவேறு முடிபுகள்கொண்டொழுகும் வைதிகசமயத்தார்பலரும்

அதனைக்கணித்தலுண்மையானும், அஃது சித்தாந்தசைவர்க்கேயுரியதென்றல் பொருந்துமாறெங்ஙனெனின், அறியாதுகடாயினாய்! அவ்வாசங்கையொழித்தற்கன்றே பஞ்சாக்ஷரமெனப் பொதுப்படக்கூறாது முத்தி பஞ்சாக்ஷரத்தையே ஈண்டௌவையார் விதந்தெடுத்தோதுவாராயிற்றென்பது.

என்னை? ஏகான்மவாத வேதாந்திகள், சிவாத்துவிதசைவர், முதலினோர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரங் கணித்தலுண்டெனினும், அவ்வைதிகர் பாசஞான பசுஞானிகளாய் ஆணவமலத்துண்மைகொள்ளமாட்டாத அகப்புறச்சமயத்தாராயிருத்தலின், அன்னோர் கொள்வது முத்தி பஞ்சாக்ஷரமாகாமையானும், சமய விசேட நிர்வாணமென்னும் சம்ஸ்காரங்கள் ஆகமவழிப்பெறாதவன்னோர்க்கு முத்தி பஞ்சாக்ஷரத்துண்மையுணர்த்துவாரொருவருமின்மையானும், ஓர்போது வலிந்து மேற்கொள்ளினும் (கதிரோனெதிர்ப்பட்ட கூகையின் கண்ணுக்குப் பொருள் காட்சியாகாது அந்தகாரஞ் சூழ்வதுபோல) அத்துவசுத்தியில்லாதவன்னோர்க்கு அதன் பொருள் விளங்கிப் பயன்றருமாறின்மையானும், "பாசமூன்றையுந் தவிர்ப்பதும் மேலானதுமாகிய தீக்ஷையைத்தவிர இவ்வுலகத்தில் முத்திக்கு வழியில்லை; தீக்ஷையாலேதான் மோக்கம்; ஆச்சிரமங்களாலும் பிறகருமங்களாலும் முத்தியில்லை. அத்துவசுத்தியின்றி முத்தியைப் பெற விரும்புகிறவன் கோலின்றிநடக்கத் தொடங்கிய குருடன்போல்வன்; தோணியின்றிக் கடல் கடக்க நினைத்தவனாவன்." என்று வாயுசங்கிதை சிவகீதை முதலிய வுண்மைநூல்களில் அகத்

தியர் உபமன்னியர் முதலிய உயர்ந்தோராற்றுணிந்து கூறப்பட்டமையின், ஈண்டுக்கூறியது பொது நீக்கிச் சித்தாந்த சைவர்க்கே சிறப்புவகையானுரித்தாகிய முத்தி பஞ்சாக்கரமென்பது தெற்றெனவுணர்க. அஃது அன்னவாதல் அகத்தியர் வரத்தானவதரித்து இருமொழிக்கடலும் ஒருங்கு பருகித் திராவிட மாபாடியம் வகுத்த சிவஞான யோகிகள் சிவஞானபோதச் சிற்றுரைக்கண், —"ஈண்டுப் பஞ்சாக்கரமென்பது முத்தி பஞ்சாக்கரத்தை. திருவைந்தெழுத்தாற் சாதிக்கப்படும் பொருளுமதுவேயாகலான் வேறு கூறவேண்டாமையின் விதிப்படியெனமாட்டெறிந்தொழிந்தார். இவ்வாசிரியர்மாட்டெறிந்ததுமுணராதார் ஓதுமுறைவேறே சாதித்து நிற்குமுறைவேறேயெனச் சித்தாந்தவழக்கொடு முரணிக் கூறுவர்; ஓதுமுறையும் சாதித்து நிற்குமுறையும் தம்முளியைபில்வழி அஃததற்குச் சாதனமாமாறியாங்கனமென்க." என்று விரித்துக் கூறினமையாலும் விளங்கும். இது நிற்க. மேற்

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என நால்வகைப்படும் சிவ புண்ணியங்களுள், சரியையுங் கிரியையுமொன்றாக்கிச் சிவதன்மமென்றும், யோகத்தைச் சிவயோகமென்றும், ஞானத்தைச் சிவஞானமென்றும் சித்தாந்த நூல்களிற் கூறப்படுவதுண்மையால், சிவ தன்மம், ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரங்கணித்தலினும், சிவயோகம் அதன்பொருளைச் சிந்தித்தலினும், சிவஞானம் சிந்தித்துத்தெளிந்தவப்பொருளைச் சாதித்துநிற்றலினும், அடங்கியிருத்தல்நோக்கி, என்று, சிந்தித்து, இருப்பார்க்கு, என்னுமிம்மூவகைச் சொற்களாலந்நால்வகைச் சிவ புண்ணியங்களையே இ

ங்ஙனமெடுத்தோதினர் அவ்வையாரெனப் பொருள் கூறுதலுமொன்று.

அறம் என்பது பற்பலவாமாக, "ஈதலறம்" எனத் தலைமையும் பயனு நோக்கி ஈதலொன்றன்மேல்வைத்துக் கூறியதுபோல், ஈண்டுச் சிவதன்மம் பலவாக, அவற்றுள் விசிஷ்டம் நோக்கி ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர ஜபத்தின்மேல்வைத்துக் கூறினரென்பது —"விரும்புஞ் சரியை முதல் மெய்ஞ்ஞானநான்கும்-அரும்புமலர்காய்கனிபோலன்றோ பராபரமே." என மேலோர்கூறலின், இச்சிவபுண்ணியநான்குமோரினமாய் ஒன்றற்கொன்று விசிட்டமாய் நின்று முற்றும் முத்திசாதனமாமாறு காட்டுவார் அங்ஙனம் முறைபடக்கூறியருளினார். இம்மூவகைச் சிவபுண்ணியங்களும் முறையே நிகழ்ந்தன்றிச் சிவஞானம்விளங்கலும் வீடுபேறெய்தலும் கூடாமையால் அற்றேல், அறுபத்துமும்மை நாயன்மாருள்ளிட்ட சிவபத்தர் பலருக்குச் சரியைமுதலியனவின்றி ஞானம் நிகழ்ந்தவாறென்னெனின் அன்னோர் முன்னைத்தவப்பயன்கொண்டிம்மனிலத்துதித்த சாமுசித்தராதலின் அஃதிங்கு கடாவன்றென்க, விரிக்கிற்பெருகும், இதுநிற்க.

ஞானமொன்றுதானே கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிஷ்டைகூடலென நால்வகைப்படுமாதலின், அவற்றுட் கேட்டலை என்று என்னுமெச்சத்துட் குறிப்புப் பொருள்பட நிறுத்திவைத்து, தெளிந்தபின்னர் நிஷ்டைகூடுதற்கு இடையீடில்லாமையால் வேறுகூறவேண்டாது நிஷ்டையுளடக்கி, என்று, சிந்தித்து, இருப்பார்க்கு எ

ன்னுமுச்சொற்களாலந்நால்வகை ஞானங்களையுமே யிங்ங னம் கூறியருளினார் அவ்வையாரெனப் பொருள்கொள் ளுதலுமொன்று. இதுநிற்க. மேல்:

"அபாயமொருநாளுமில்லை" என்றார். இங்ங னம் முத்திபஞ்சாக்கரம் கணித்து, அதன்பொருள்சிந்தித் து, அவ்வழிச்சாதித்து நிற்கும் சித்தாந்தசைவராகிய மெ ஞ்ஞானிகள் அபாயத்தினின்று நீங்குவாரென்றபடியாம். ஈண்டபாயமாவதுயாது? ஜநநமரணங்கட்குட்பட்டுச் சொ ர்க்கநரகாதிகளிற்சென்று திரிதரலாகியவபாயம்; அதுதா ன் ஏகதேசப்படுதலும் பரதந்திரமாதலுமாகியவபாயம். விரித்துரைக்கிற் காலத்திரயத்திற் கட்டுண்டு, கன்மத்தி ரயத்திற் கலக்குண்டு, தேகத்திரயத்திற் சிக்குண்டு, அவ ஸ்தாத்திரயத்தில் அலைப்புண்டு, ஈஷணாத்திரயத்திலிழுப் புண்டு, தாபத்திரயத்திற்றாக்குண்டு, புவனத்திரயத்திற் புக்குண்டு சுழலுமபாயமாம். மலமாயாகன்மங்களின் காரி யங்கள் எல்லாம் அபாயமேயென்பது தோன்ற "அபா யம்" என்று ஒருசொல்லாற் கூறினார். இஃது பா சநீக்கங் கூறியவாறாம். பாசநீக்கங்கூறவே சிவத் துவவிளக்கம் வேறுகூறவேண்டாதாயிற்று. என்னை? கரையாற்றடையுற்றிருந்த யாற்றுநீர் அந்தடைநீங்கியவ ழி முடுகியோடிக் கடல்நீர்புக்கு அந்நீரேயாய்ப் பின்னீங் காமுறைபோல், உயிர் பாசமொருவியாண்டுத் தண்ணிழ லாய் நிற்கும் பதியோடிரண்டற நிற்றலன்றி வேறிடமின் மையான். — "ஊசல்கயிறற்றாற்றாய்தரையேயாந்து ணையான்" எனவரும் மெய்கண்டார் திருவாக்குமது.

"அங்கியானது தானுமொன்றையணைந்துநின்று விளங்கிடும் பங்கியாதுயிர் தானுமிப்படிப் பற்றியல்லது நின்றிடா" தென்றார் அருணந்தி சிவாசாரியார். "ஆணவத்தோடத்துவிதமானபடிமெஞ்ஞானத் தானுவோடத்துவிதம் சாருநாளென்றுளோ." என்றார்கருத்துமது. இவ்வத்துவித நிலையுணரமாட்டாதார் ஒன்றென்றுமிரண்டென்று மன்றென்றுமாமென்றுந் தத்தமக்குவேண்டியவாறே கூறியிடர்ப்படுப. "நன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந்தானென்று, மன்றென்றுமாமென்றுமாகாதே - நின்றநிலை-' தானதாந்தத்துவமாம்" என அவ்வையாரருளிய வாய்மையைத்தெரிந்தோர்பாற்றெளிந்திடுக. ஈண்டு விரிக்கிற்பெருகும்.

இனி அன்னோர் அவ்வபாயத்தில் "நீங்குவ" ரென்னாது "இல்லை" யென்றதென்னெனின், நீங்குதலொருதலையென்பதும் அது விரைவினுமென்பதும் காட்டுவார் "இல்லை" யென்னுஞ் சொல்லாற் கூறினார். அற்றேல், அவ்வபாயமில்லையென்னுமவ்வளவேயமைவதாக "ஒருநாளுமில்லை" யென்றதென்னையோவெனின், அது, பசுபுண்ணியங்களெனப்படும் "தானம் யாகம் தீர்த்தமாச்சிரமம் தவங்கள் சாந்திவிரதம் கன்மயோகங்கள் சரித்தோர், ஈனமிலாச் சொர்க்கம்பெற்றிமைப்பளவின்மீள்வர்" என்றமையால் இந்நெறிவந்த சிவஞானிகளும் அவ்வாறு மீளுதலுண்டோவெனவரும் ஆசங்கையொழித்து, அவரவ்வாறு நிலைதிரிந்து அவ்வபாயத்தில் யாண்டும் வீழ்வாரல்லரென்னுமுறுதிகாட்டுவார் "ஒருநாளுமில்லை" என வி

சேடித்தருளினர். "ஈசன்யோகக்கிரியாசரியையினி னின்றோர், ஊனமிலாமுத்திபதம் பெற்றுலகமெல் லாமொர்டுங்கும்போ" தெனவருஞ் சித்தியாருமது. இவையே பதிபுண்ணியங்களென்பது. இனித் தானயாக தீர்த்தமாதிகள் சரியைகிரியாமார்க்கத்துமுளவாக, அவை பசுபுண்ணியமாமாறு யாண்டையதெனின், பசுபுண்ணிய ம் பதிபுண்ணியமெனவேறுபட்டது, செய்வோரது கரு த்துவகையானன்றிப் பிறிதின்மையால் அஃதாசங்கைய ன்றென்க. இதுநிற்க. மேல்

"உபாயமிதுவே" யென்றார். அவ்வுபாயத்தினீ ங்கி வீடுகூடுதற்கு ஈண்டுக்கூறிப்போந்த சித்தாந்தசைவ நெறியொன்றே நேர்வாயிலாமென்றவாறு. ஏகாரத்தேற் றத்தாலிஃதொழித்தொழிந்த நெறியெல்லாமதற்குநேர்வா யிலாகாவென்பதும் பெறப்பட்டது. இனி "உபாயம்" எ ன்னும் சொல் எளிது எனவும் பொருள்படுதலுண்மை யின், சத்திநிபாதத்துத்தமராயினோர்க்கு இந்நெறியெய்தி வீடுகூடுதல் எளிதின்முற்றுறுமெனக் கூறுதலுமொன்று. மேல்

"இதுவேமதியாகு"மென்றார். ஈண்டுநின்ற "மதி"யென்னுஞ்சொல் உண்மைஞானத்தின்மேற்று. அ துவேபரஞானமெனவும், பதிஞானமெனவும், திருவரு ள்ஞானமெனவும் படும். இதுவேயென்பது பின்னும் வ ருவிக்கப்பட்டது. இது, என்னுஞ்சுட்டு மேற்கூறிப்போ ந்த சித்தாந்தசைவத்தின்மேனின்றது. ஏகாரம் பிறிதினி

யைபுநீக்கிற்று. மேல்

"அல்லாதவெல்லாம்" என்றார். இச்சித்தாந்த சைவநெறியொழிந்தொழிந்தவெல்லாமென்றவாறு.

"விதியே மதியாய்விடும்" என்றார். ஈண்டுநின்ற "மதி" என்னைச் சமயஞானங்களின்மேற்று. "விதி" யென்னும் சொல் பாசகாரியத்தின்மேற்று. மலநடையென்னும் பொருட்டாம். உலகாயதமுதற் பாஷாணவாத சைவமீறான சமயஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாவதன்றிப் பதிஞானமாகாமையானும், அந்த ஞானங்களாலடையவரும் முத்திகளென்பது அரிவையரின்புறமுத்திமுதற் பாஷாணமுத்தியீறான பழிசேர்முத்தியேயன்றித் திரிமலமுமகல வுயிரருள்சேர் முத்தியாகாமையானும், அவ்வச்சமயத்தார் முடிபாகக்கொண்டவந்நிலைகளெல்லாம் எம்மிறைவனலதிஷ்டிக்கப்படும் சுத்தமாயா அசுத்தமாயாதத்துவங்களில் ஒவ்வொன்றேயாவதன்றித் தத்துவாதீத நிலையாகாமையானும், அவையெல்லாம் மலநடையாய்ப்போதலன்றிப் பிறிதில்லையென்னுமுண்மைகூறுவார் விதியேமதியாமெனப் புணர்த்தோதினார். இனி "ஆகு" மென்பதேயமைவதாக "ஆய்விடு" மென்றதென்னையெனின் அவை யங்ஙனம் மலநடையேயாயினும் "புறச்சமயநெறிநின்றுமகச்சமயம்புக்குப் புகன்மிருதிவழியுழன்றும்" இங்ஙனம் பல்பிறவியினும் அவ்வச்சமயநெறிநின்று பரிபாகமுதிருந்தோறும் விட்டுவிட்டுப்போய் மேலேறிச் "சென்றாற்சைவத்திறத்தடைவரிதிற் சரியைகிரியாயோகஞ்செலுத்தியபின் ஞானத்

தாற் சிவனடியைச்சேர்வர்" ஆதலின் அவையதற்குச் சோபானமுறையாய் இறைவனால் நிறுத்தப்பட்டு நடப்ப னவன்றி யாண்டுமொருபெற்றித்தாய் நிலைபெறுதலின் மையால் ஆகுமென்றமையாது அய்விடுமெனக் கூறியொ ழிந்தார். இதனாலேனைச்சமயத்தார்க்குமோருறுதி கூறிய வாறு. "சமயகோடிகளெலாந் தந்தெய்வமெந்தெய்வ மென் றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவுநின்ற, தெது—அந்தப்பெரியபொருளைப் பணிகுவாம்" எ ன்றமையின் எல்லாச்சமயங்கட்கும் எம்மிறைவனே இ றைவனென்றுணர்க. "யாதொருதெய்வங்கொண்டீர த்தெய்வமாகியெங்கள் மாதொருபாகனார்தாம்வருவ ர்" என்பதூமது. விரிக்கிற்பெருகும்.

மெய்கண்டதேவன் விரைக்கழல்வாழ்க.

ஸ்ரீமத் பாஸ்கரசேதுபதிமகாராஜசமுகம் வாழ்க.

உபந்நியாஸத்தின் ஓர்பகுதி

முற்றிற்று.

 இக்காலத்து ஏகான்மவாத வேதாந்திகளும் பசுஞானப்பண்டிதருமாகிய சிலர் காமிகாதிதிவ்யாகமங்களை அவைதிகமெனவும் அப்பிரமாணமெனவுந் தூஷித்து அல்லல்விளைப்பாராயினர். அவர் தங்கொள்கையை நிறுத்தற்கு வாயுசங்கிதைமுதலிய நூல்களையும் சான்றாகத்தேடினர். இவர்புரியும் சிவாகமநிந்தனைக்குச் சிவாகமசித்தாந்தமணங்கமழும் திவ்யபுராணமாகிய வாயுசங்கிதையைச்சான்று தேடியதுணிவு அம்மம்ம! சாலவியக்கத்தக்கதே! அற்றேல், வாயுசங்கிதையில் காமிகாதிகளை "அசிரௌதங்கள்" என்று கூறுவதென்னையெனிற்கூறுதும். உண்ணும்பதார்த்தங்கள்பலவும் உப்பைச்சார்ந்து சுவைபெறுவனவாக பால்மாத்திரம் அதனுதவிவேண்டாது இயற்கையிற் சுவைமலிந்து விளங்குமதுபோலும், மந்திரங்கள்பலவும் பிரணவத்தின் சம்பந்தத்தால் வலிபெற்று விளங்குவனவாக ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரமட்டும் அதனுதவியின்றியும் இயற்கையில் ஆற்றல்பெற்று விளங்குமதுபோலும், நூல்களெல்லாம் வேதத்தைத்தழுவியே ஆதிக்கம்பெறுவதாக, காமிகாதிசிவாகமங்கள்மட்டும் அதன்துணைவேண்டாது இயற்கையிலே சுதந்திராதிக்கம்பெற்று விளங்கும் சிறப்புடைத்தென்பதே வாயுசங்கிதையினுட்கருத்தென்றுணர்க. வேதத்தின் உத்தரபாகம்போன்று சிவஞானம்பெருக்கி அவ்விறைவன்றிருவாக்காய் நிலைபெறு

வது காமிகாதிகளாகலின், இவ்வுண்மையுணரப்பெறாது அந்தோ! பழிப்புரைபகர்ந்து பாவிகளாயினர். காமிகாதிகள் அவைதிகமும் அப்பிரமாணமுமாயின் வைதிகமாகிய வேறு ஆகமங்களைத்தேடிக்கொள்ளாது இக்காமிகாதிகளையே அகஸ்தியர், உபமன்னியர்முதலிய உயர்ந்தோர்பலரும், ஸ்ரீ நீலகண்டர், அரதத்தர், அப்பயதீக்ஷிதர் முதலினரும் தேடியுய்ந்ததென்னையெனக்கடாவி அவர்வாயையடக்குக. இப்புலவரது முகாலம்பனமும் இனி நம்மவர் செய்யாதொழிக. விரிக்கிற்பெருகும்.

ஸ்ரீ சிவஞானயோகிகள் சேவடிவாழ்க.

